

At gøre status over vores liv

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾
سورة الزمر 53

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:
«الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ
نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ»
التِّرْمِذِيُّ، صِفَةُ الْقِيَامَةِ، ٢٥

Kære muslimer!

Den ophøjede Allah (c.c.), som i egentlig forstand er den, der har herredømme og ejerskab, siger i et ædelt vers om tiden sådan: **“Allah lader natten gå ind i dagen og lader dagen gå ind i natten; Han har taget solen og månen under Sin befaling. Hver af dem løber indtil en fastsat tid. Det er jeres Herre Allah, (Ham) der gør alt dette. Ejendommen er Hans. Dem, I forlader Ham for og tilbeder, ejer ikke engang skallen af et dadelfrø.”**¹ Islams civilisations kalender er den hijri-kalender, som tager vores Profet (s.a.v.)’s hijrah som begyndelse. De tre måneder, ramadanfasten og ‘Id al-Adhā samt fastsættelsen af islamske ibādāt og dage bestemmes efter denne kalender. Den gregorianske kalender er derimod den kalender, der hører til det geografiske område, vi befinder os i, og i daglig brug fastlægger den vores dagsorden. Næste uge, torsdag, er begyndelsen på det gregorianske år. Vi vil have lagt endnu et år, med dets gode og dårlige begivenheder, bag os. Som vi alle føler, flyder tiden næsten som en brusende flod hurtigt afsted. Dage jager dage, måneder jager måneder, og årstider jager årstider; slutningen på et år, der er begyndt, kommer hurtigt.

Ærede troende!

Vi bør vide, at det i denne verden kun er Allah (c.c.), der er blivende. Vi skal have i tankerne, at den tredages verden, som består af i går, i dag og – hvis vi lever – i morgen, er forgængelig. Vi må ikke bruge den livets ni‘mah, der er skænket os, på at løbe efter vores lyster og begær. Vores ophøjede Herre siger: **“Således gengælder Vi den der går til yderligheder og ikke tror på sin Herres tegn. Sandelig, straffen i det hinsidige er meget streng og bestandig.”**² Isrāf er haram i vores religion, og den største isrāf er at spille livet med tomme ting.

Kære menighed!

En troende ødsler ikke den livsbetroelse, den ømremandat, der er givet ham. Han bestræber sig på at

leve et liv, der er sin eksistens visdom og sin menneskelige værdighed værdigt. Uden tvivl er dette liv, som er passende til skabelsens formål, også et liv på linje med Koranen og den ædle sunnah. Det, som giver os målestokken for et liv, der stemmer overens med Allahs velbehag, er selvfølgelig Allah Selv og Hans Sendebuds vejledning. En af de vigtigste opgaver, som påhviler en bevidst tjener, er også at stille sig selv det betydningsfulde spørgsmål, der forekommer i den ophøjede Koran, om retningen for sit eget liv: “Fe eyne tezhebûn”, altså “Hvor er det, I går hen?” At en troende stiller spørgsmål ved, hvilken retning hans liv har, er samtidig en befaling fra vores ophøjede Profet: *“Stil jer selv til regnskab, før I bliver stillet til regnskab, og vej selv jeres gerninger, før jeres gerninger bliver lagt på vægtskålen.”*³

Mine ærværdige brødre!

Med årsdagen for den gregorianske kalender som anledning kan der blive foretaget mange fejringer, hvor grænserne overskrides. Uden at ḥalāl og ḥarām tages i betragtning kan mennesker under navnet “underholdning” give sig hen og miste målestokken. Man falder i isrāf, som er gjort haram af vores ophøjede religion, man skader levende væsener og miljøet, og der opleves en ufattelig forbrugsrus. En muslim har aldrig ret til at handle i strid med Islams regler og moral. Lad os holde afstand til nytårsfejringer, hvor grænser overskrides, og lad os ikke ved at synde begå uret mod vores egne sjæle. Den ophøjede Allah siger sådan: **“Sig: ”O Mine tjenere! I der er gået til yderligheder over for jer selv, opgiv ikke håbet om Allāhs barmhjertighed. Allāh tilgiver samtlige synder. Han er Den atter Tilgivende og Den Barmhjertige.”**⁴

Må den ophøjede Allah lade os nå mange år fyldt med sundhed, godt og gode handlinger. Må resten af vores liv blive bedre end den del, der ligger før. Amīn!

¹ Fâtır suresi, 35:13

² Tâhâ suresi, 20:127

³ Tirmizî, Kıyamet, 2459

⁴ Zümer suresi, 39:53